

1. UVOD

Promjene u okruženju obrazovno-vaspitnog procesa u velikoj mjeri utiču na sistem obrazovanja i vaspitanja učenika. Svjedoci smo vremena u kojem tržište stvara potrebe za novim znanjima i kadrovima. Da bismo se uspješno snašli u tako dinamičnom okruženju, a znamo da se cjelokupno znanje čovječanstva skoro svakih pet godina udvostručuje, potrebno je da imamo efikasan pristup informacijama korišćenjem ne samo jednog već više izvora informacija.

Tradicionalni način obrazovanja gdje je predavač aktivan, a učenik pasivni posmatrač dešavanja u učionici potrebno je kombinovati sa savremenim obrazovanjem koje u prvi plan postavlja učenika i posebno ističe izgrađivanje ličnosti učenika i sticanje znanja kroz njegovu aktivnost u timskom radu ili individualno. Važno je napomenuti i značaj korišćenja informacionih tehnologija kao moćnih „alata“ u procesu sticanja znanja. Prednosti su ogromne jer se npr. korišćenjem elektronskih izvora informacija i npr. Interneta mogu koristiti mnogi resursi koji nude informacije prikazane na različite načine i u različitim vidovima, kao što su: tekst, slike, zvuk, animacije, video, film,...

U poslednjih šesnaest godina sve više se koriste računari i novi sistemi učenja i pri tom je prisutna vremenska i prostorna udaljenost predavača i slušaoca. Novi sistemi učenja su *e-learning* (electronic learning) i *d-learning* (distance learning). Prije oko šest godina pojavila se i telefonska aplikacija *m-learning* (mobile learning).

Sve većim razvojem Internet tehnologija i globalne računarske mreže i priključivanjem sve više korisnika na Internet stvoreni su preduslovi za razvijanje novih sistema učenja i omogućeno je da je moguće pohađati nastavu preko Interneta sa bilo koje lokacije bez obzira gdje se predavač nalazi. Na našim prostorima već se čine prvi koraci i osnivaju fakulteti koji omogućavaju ovakav vid obrazovanja. E-learning predstavlja instrukcioni sadržaj ili način učenja korišćenjem elektronske tehnologije. Uglavnom se koriste obrazovni materijali na CD ROM-u, DVD ROM-u, WBT (WEB Based Training – Nastava putem Interneta), CBT (Computer Based Training – Kompjuterski bazirana nastava), AoD (Audio on demand – Audio zapis po zahtjevu), VoD (Video on demand – Video zapis po zahtjevu), kvizovi, sinhronizovani i nesinhronizovani konferencing. Između korisnika ovakvog načina učenja komunikacija je elektronska, a može da bude i u realnom vremenu – direktna. Računar ima ulogu posrednika u komunikaciji između elektronskog profesora – aplikacije instalirane na nekom serveru i korisnika koji traži odgovor. Kada su student i profesor fizički udaljeni tada se e-learning koristi i kao d-learning, a komunikacija može biti trenutna i odgođena.

U ovom radu namjera mi je bila da prikažem korišćenje elektronskog obrazovanja i njegov značaj i doprinos poboljšanju obrazovno-vaspitnog procesa u našem školstvu.

Prikazao sam organizaciju informacionog sistema škole i mogućnosti korišćenja njegovih resursa od strane korisnika kao što su: uprava, administrator, nastavnici, učenici i roditelji. Da bi bezbjednost informacionog sistema škole bila na odgovarajućem nivou izradio sam detaljan plan mjera zaštite IS-a. Verifikacijom bezbjednosnog informacionog sistema škole testirao sam kolika je bezbjednost našeg IS i ustanovio da ona još nije zadovoljavajuća.

Korišćenje samo „papirnat“ literature, koja često nudi „statične i zastarjele“ informacije, u svakom slučaju ne omogućava brži razvoj i usklađivanje sa potrebama tržišta. Znamo da je u vremenu u kojem živimo formula za uspješan posao: „Prava informacija u pravo vrijeme i na pravom mjestu.“

Može se pretpostaviti da elektronsko obrazovanje kao dopuna tradicionalnom obrazovanju vodi do sveobuhvatnijeg pristupa informacijama i znanju omogućujući željeni